

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2011/92/EÚ

z 13. decembra 2011

o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/SVV

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 82 ods. 2 a článok 83 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po predložení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

(1) Sexuálne zneužívanie a sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia predstavujú závažné porušenie základných práv, najmä práv detí na ochranu a starostlivosť nevyhnutné pre ich blaho, ako je stanovené v Dohovore Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa z roku 1989 a Charte základných práv Európskej únie ⁽³⁾.

(2) V súlade s článkom 6 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii Únia uznáva práva, slobody a zásady ustanovené v Charte základných práv Európskej únie, v ktorej článok 24 ods. 2 ustanovuje, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Navyše v Štokholmskom programe – Otvorená a bezpečná

Európa, ktorá slúži občanom a chráni ich ⁽⁴⁾ – sa stanovuje jasná priorita, ktorou je boj proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a detskej pornografii.

(3) Výskyt detskej pornografie, ktorú tvoria snímky zobrazujúce sexuálne zneužívanie detí, a iných zvlášť závažných foriem sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania detí narastá a rozširuje sa používaním nových technológií a internetu.

(4) Rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/SVV z 22. decembra 2003 o boji proti pohlavnému zneužívaniu detí a detskej pornografii ⁽⁵⁾ zosúladzuje právne predpisy členských štátov s cieľom kriminalizovať najzávažnejšie formy sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania detí, rozšíriť vnútroštátnu súdnu právomoc a stanovuje minimálnu úroveň pomoci obetiam. V rámcovom rozhodnutí Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní ⁽⁶⁾ sa stanovil súbor práv obetí v rámci trestných konaní vrátane práva na ochranu a odškodnenie. Okrem toho sa v dôsledku implementácie rámcového rozhodnutia Rady 2009/948/SVV z 30. novembra 2009 o predchádzaní kolíziám pri výkone právomoci v trestných veciach a ich urovnávaní uľahčí koordinácia trestného stíhania ⁽⁷⁾ v prípadoch sexuálneho zneužívania, sexuálneho vykorisťovania detí a detskej pornografie.

(5) V súlade s článkom 34 Dohovoru Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa sa štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, zaväzujú chrániť dieťa pred všetkými formami sexuálneho vykorisťovania a sexuálneho zneužívania. Opčný protokol Organizácie Spojených národov z roku 2000 k Dohovoru o právach dieťaťa týkajúcich sa predaja detí, detskej prostitúcie a detskej pornografie, a najmä Dohovor

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 48, 15.2.2011, s. 138.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 27. októbra 2011 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 15. novembra 2011.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 13, 20.1.2004, s. 44.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 82, 22.3.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 328, 15.12.2009, s. 42.

Rady Európy o ochrane detí pred sexuálnym vykorisťovaním a zneužívaním z roku 2007 sú dôležitými krokmi na ceste k zlepšeniu medzinárodnej spolupráce v tejto oblasti.

- (6) Závažné trestné činy, akým je sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia, si vyžadujú komplexný prístup zahŕňajúci trestné stíhanie páchateľov, ochranu obetí v detskom veku a predchádzanie tomuto fenoménu. Pri realizácii akýchkoľvek opatrení na boj proti týmto trestným činom je potrebné zohľadňovať predovšetkým najlepší záujem dieťaťa, a to v súlade s Chartou základných práv Európskej únie a Dohovorom Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa. Rámcové rozhodnutie 2004/68/SVV by sa malo nahradiť novým nástrojom, ktorý poskytne komplexný právny rámec potrebný na splnenie daného cieľa.
- (7) Táto smernica by mala v plnej miere dopĺňať smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ z 5. apríla 2011 o prevencii obchodovaní s ľuďmi a boji proti nemu a ochrane obetí obchodovania, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/629/SVV⁽¹⁾, keďže niektoré obeť obchodovania s ľuďmi boli aj obeťami sexuálneho zneužívania alebo sexuálneho vykorisťovania v detskom veku.
- (8) Pokiaľ ide o trestné činy týkajúce sa pornografického predstavenia, táto smernica sa vzťahuje na také činy, ktoré obsahujú organizované živé predstavenia určené publiku, čím sa z vymedzenia pojmov vylučuje osobný priamy styk medzi plnoletými osobami v rovnocennom postavení, ako aj deťmi, ktoré prekročili vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, a ich partnermi.
- (9) Detská pornografia často zahŕňa vyobrazenia zaznamenávajúce sexuálne zneužívanie detí dospelými. Môže tiež zahŕňať vyobrazenia detí zapojených do jednoznačne sexuálneho konania alebo vyobrazenia ich pohlavných orgánov, keď sa tieto zobrazenia používajú primárne na sexuálne účely a využívajú s vedomím dieťaťa alebo bez jeho vedomia. Pojem detskej pornografie sa navyše vzťahuje na realistické zobrazenie dieťaťa, pri ktorom sa dieťa zúčastňuje, alebo je zobrazené, ako sa zúčastňuje, na jednoznačne sexuálnom konaní primárne na sexuálne účely.
- (10) Zdravotné postihnutie ako také automaticky nepredstavuje neschopnosť súhlasiť so sexuálnymi vzťahmi. Trestne postihovať by sa však malo zneužitie takéhoto zdravotného postihnutia s cieľom zapojiť sa do sexuálnych aktivít s dieťaťom.
- (11) Pri prijímaní právnych predpisov v oblasti trestného práva hmotného by Únia mala zabezpečiť konzistentnosť takýchto právnych predpisov, najmä pokiaľ ide o výšku sankcií. V kontexte Lisabonskej zmluvy by sa nemalo zabudnúť na závery Rady z 24. a 25. apríla 2002 o prístupe, ktorý sa uplatňuje v súvislosti s aproximáciou sankcií a v ktorom sa predpokladajú

štyri úrovne výšky trestov. Vzhľadom na to, že táto smernica obsahuje výnimočne veľa rôznych trestných činov, sa v nej vyžaduje, aby sa na účely zohľadnenia rôzneho stupňa závažnosti týchto trestných činov výška trestov rozlišovala podrobnejšie, ako sa zvyčajne zohľadňuje v právnych predpisoch Únie.

- (12) Závažné formy sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania detí by sa mali postihovať účinnými, primeranými a odrádzajúcimi sankciami. Patria sem najmä rôzne formy sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania detí, ktoré uľahčujú využívanie informačných a komunikačných technológií, ako je online kontaktovanie detí na účely ich sexuálneho zneužívania prostredníctvom webových stránok sociálnych sietí a diskusných skupín. Mala by sa tiež spresniť definícia pojmu detská pornografia a mala by byť uvedená do väčšieho súladu s definíciami uvedenými v medzinárodných nástrojoch.
- (13) Maximálne tresty ustanovené v tejto smernici pre trestné činy v nej uvedené by sa mali vzťahovať aspoň na najväčšie formy takýchto trestných činov.
- (14) Na to, aby členské štáty dosiahli maximálnu sankciu, ktorá sa v tejto smernici ustanovuje za trestné činy týkajúce sa sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania detí a detskej pornografie, môžu kombinovať sankciu ustanovenú vo vnútroštátnom právnom poriadku v súvislosti s takýmito trestnými činmi, a pritom zohľadniť svoje vnútroštátne právne predpisy.
- (15) Táto smernica ukladá členský štátom povinnosť ustanoviť vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch trestné sankcie v súlade s ustanoveniami práva Únie o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a detskej pornografii. Táto smernica neukladá žiadne povinnosti týkajúce sa uplatňovania takýchto sankcií ani akéhokoľvek iného dostupného systému presadzovania práva v jednotlivých prípadoch.
- (16) Najmä v prípadoch, keď sa trestné činy uvedené v tejto smernici páchajú na účely finančného zisku, sa požaduje, aby členské štáty zvážili možnosť uložiť okrem trestu odňatia slobody aj finančné sankcie.
- (17) V súvislosti s detskou pornografiou výraz „neoprávnené“ umožňuje členským štátom poskytnúť obranu vo vzťahu k správaniu týkajúcemu sa „pornografického materiálu“, ktorého ciele sú napríklad lekárske, vedecké alebo podobné. Tiež umožňuje činnosti vykonávané v rámci domácich zákonných právomocí, ako napríklad legítimne držanie detskej pornografie orgánmi s cieľom viesť trestné konanie alebo predchádzať zločinom, odhaľovať ich či vyšetrovať. Zároveň nevylučuje právnu obhajobu ani podobné relevantné zásady, ktoré za istých okolností zbavujú osobu zodpovednosti, napríklad ak telefónne alebo internetové horúce linky vykonávajú činnosti slúžiace na nahlasovanie týchto prípadov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 101, 15.4.2011, s. 1.

- (18) Trestne postihovať by sa malo aj vedomé získavanie prístupu k detskej pornografii prostredníctvom informačných a komunikačných technológií. Na to, aby osoba mohla niesť zodpovednosť, musí mať v úmysle otvoriť si stránku s detskou pornografiou a zároveň vedieť, že sa na nej nachádzajú príslušné vyobrazenia. Sankcie by sa nemali vzťahovať na osoby, ktoré sa na stránky s detskou pornografiou dostanú neúmyselne. Úmyselná povaha trestného činu sa môže vyvodiť z toho, že je opakovaný alebo sa pácha prostredníctvom služby za odplatu.
- (19) Kontaktovanie detí na sexuálne účely je hrozbou s charakteristickými črtami v rámci internetu, pretože Internet poskytuje používateľom nebyvalú anonymitu, pretože môžu zatajiť svoju skutočnú identitu a osobné vlastnosti, ako napríklad svoj vek. Členské štáty zároveň uznávajú, že je tiež dôležité bojovať proti vyhľadávaniu detí mimo internetového rámca, najmä ak sa toto vyhľadávanie neuskutočňuje pomocou využitia informačných a komunikačných technológií. Členské štáty sa povzbudzujú na to, aby stíhali správanie, pri ktorom sa vyhľadávanie dieťaťa, ktoré má spĺňať páchatelove sexuálne účely, uskutočňuje v prítomnosti alebo blízkosti dieťaťa, napríklad formou osobitného prípravného trestného činu, pokusu o spáchanie trestných činov uvedených v tejto smernici alebo ako osobitná forma sexuálneho zneužívania. Nezávisle od právneho riešenia trestného stíhania za vyhľadávanie dieťaťa offline by členské štáty mali zabezpečiť, aby boli páchatelia podobných trestných činov nejakým spôsobom stíhaní.
- (20) Táto smernica sa nedotýka politik členských štátov týkajúcich sa sexuálnych aktivít vykonávaných so súhlasom, do ktorých môžu byť zapojené deti a ktoré možno pokladať za prirodzené objavovanie sexuality počas dospievania, pri zohľadnení rozdielnych kultúrnych a právnych tradícií a nových foriem nadväzovania a udržiavania vzťahov medzi deťmi a mladistvými, a to vrátane použitia informačných a komunikačných technológií. Tieto otázky nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Členské štáty, ktoré využívajú možnosti uvedené v tejto smernici, by tak mali konať vo výkone svojich právomocí.
- (21) Členské štáty by mali vo svojom vnútroštátnom práve prijať uplatniteľné ustanovenia týkajúce sa príťažujúcich okolností v súlade s pravidlami svojho právneho systému týkajúcimi sa príťažujúcich okolností. Mali by zabezpečiť, aby takéto príťažujúce okolnosti boli sudcom pri súdení páchatelov známe, aby ich mohli zohľadniť napriek tomu, že sudcovia nemajú povinnosť prihliadať na príťažujúce okolnosti. Členské štáty by príťažujúce okolnosti nemali zahŕňať do svojich vnútroštátnych právnych predpisov, ak nie sú vzhľadom na povahu konkrétneho trestného činu relevantné. Pri každom trestnom čine uvedenom v tejto smernici by sa mala na vnútroštátnej úrovni posúdiť relevantnosť jednotlivých príťažujúcich okolností uvedených v tejto smernici.
- (22) Telesná alebo duševná nespôsobilosť by sa v zmysle tejto smernice mala chápať tiež ako stav telesnej či duševnej nespôsobilosti spôsobenej užitím drog alebo alkoholu.
- (23) V rámci boja proti sexuálnemu vykorisťovaniu detí by sa v plnej miere mali využiť existujúce nástroje na zaistenie a konfiškáciu zisku z trestnej činnosti, akým je Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu a protokoly k nemu, Dohovor Rady Európy o praní špinavých peňazí, vyhľadávaní, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti z roku 1990, rámcové rozhodnutie Rady 2001/500/SVV z 26. júna 2001 o praní špinavých peňazí, identifikácii, vyhľadávaní, zmrazení, zaistení a konfiškácii prostriedkov a príjmov z trestnej činnosti⁽¹⁾ a rámcové rozhodnutie Rady 2005/212/SVV z 24. februára 2005 o konfiškácii príjmov, nástrojov a majetku z trestnej činnosti⁽²⁾. Malo by sa podporovať využitie zhabaných a skonfiškovaných prostriedkov a zisku z trestnej činnosti uvedenej v tejto smernici na podporu pomoci obetiam a ich ochranu.
- (24) V prípade obetí trestných činov uvedených v tejto smernici by sa malo zabrániť sekundárnej viktimizácii. V členských štátoch, v ktorých je prostitúcia alebo vystupovanie v pornografických dielach podľa vnútroštátnych trestných právnych predpisov trestné, by malo byť podľa týchto právnych predpisov možné nestíhať ani neukladať sankcie v prípade, že dotknuté dieťa takéto činy spáchalo ako obeť sexuálneho vykorisťovania alebo ak sa dieťa na detskej pornografii zúčastnilo pod nátlakom.
- (25) Ako nástroj aproximácie trestného práva sa v tejto smernici ustanovujú výšky sankcií, ktoré by sa mali uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté osobitné trestné politiky členských štátov týkajúce sa detských páchatelov.
- (26) Je potrebné uľahčiť vyšetrowanie trestných činov a vznesenie obvinenia voči páchatelom v rámci trestných konaní, aby sa zohľadnili ťažkosti, ktorým musia obeť v detskom veku pri oznamovaní sexuálneho zneužívania čeliť, a anonymita páchatelov v kybernetickom priestore. V záujme toho, aby sa zaistila úspešnosť vyšetrowania a trestného stíhania trestných činov uvedených v tejto smernici, nemalo by ich začatie v zásade závisieť od vykonania oznámenia alebo vznesenia obvinenia obeťou trestného činu alebo jej zástupcom. Dostatočná dĺžka času na stíhanie by sa mala určiť v súlade s vnútroštátnym právom.
- (27) Subjektom zodpovedným za vyšetrowanie a trestné stíhanie trestných činov uvedených v tejto smernici by mali byť poskytnuté efektívne nástroje vyšetrowania. Tieto

(1) Ú. v. ES L 182, 5.7.2001, s. 1.

(2) Ú. v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 49.

nástroje by mohli zahŕňať odpočúvanie, utajené sledovanie vrátane elektronického sledovania, monitorovania bankových účtov alebo iné finančné vyšetrowanie, pričom sa okrem iného zohľadní zásada proporcionality a povaha a závažnosť vyšetrowaných trestných činov. V relevantných prípadoch a v súlade s vnútroštátnym právom by medzi tieto nástroje mala patriť aj možnosť, aby orgány presadzovania práva použili na internete utajenú totožnosť.

- (28) Členské štáty by mali nabádať všetky osoby, ktoré majú vedomosť alebo podozrenie týkajúce sa sexuálneho zneužívania alebo sexuálneho vykorisťovania detí, aby tieto skutočnosti ohlásili príslušným orgánom. Za určenie príslušných orgánov, ktorým sa má takéto podozrenie ohlásiť, nesie zodpovednosť každý členský štát. Tieto príslušné orgány by nemali byť len útvarmi na ochranu detí či príslušnými sociálnymi službami. Zámerom požiadavky „dôvodného“ podozrenia by mala byť ochrana pred uplatňovaním tohto ustanovenia na oprávnenie obvinenia na základe úplne vymyslených alebo nepravdivých skutočností, ktoré sa realizuje so zlým úmyslom.
- (29) Pravidlá na určenie súdnej právomoci by sa mali zmeniť a doplniť s cieľom zabezpečiť, aby páchatelia sexuálneho zneužívania alebo sexuálneho vykorisťovania detí, ktorí pochádzajú z Únie, boli trestne stíhaní aj vtedy, ak sa takýchto trestných činov dopustili mimo územia Únie, najmä v rámci tzv. sexuálnej turistiky. Pod sexuálnou turistikou zameranou na deti by sa malo rozumieť sexuálne vykorisťovanie detí osobou alebo osobami, ktoré cestujú zo svojho obvyklého prostredia do destinácie v zahraničí, v ktorej sa dostávajú do sexuálneho kontaktu s deťmi. Ak k sexuálnej turistike zameranej na deti dochádza mimo Únie, členské štáty by sa mali nabádať na to, aby prostredníctvom dostupných vnútroštátnych a medzinárodných nástrojov vrátane bilaterálnych a multilaterálnych zmlúv o vydávaní osôb, vzájomnej pomoci alebo postúpení konania zvýšili spoluprácu s tretími krajinami a medzinárodnými organizáciami s cieľom bojovať proti sexuálnej turistike. Členské štáty by mali podporovať otvorený dialóg a komunikáciu s tretími krajinami, aby mohli podľa príslušného vnútroštátneho práva právne stíhať páchatel'ov, ktorí na účely sexuálnej turistiky zameranej na deti cestujú mimo Únie.
- (30) Opatrenia na ochranu obetí v detskom veku by sa mali prijímať v záujme týchto obetí pri zohľadnení posúdenia ich potrieb. Pre obeť v detskom veku by mali byť ľahko dostupné právne opravné prostriedky a opatrenia na riešenie konfliktu záujmov v prípadoch, ak sa sexuálne zneužívania alebo sexuálne vykorisťovanie dieťaťa vyskytne v rámci jeho rodiny. Ak sa má pre dieťa počas vyšetrowania trestného činu alebo počas trestného konania vymenovať osobitný zástupca, túto úlohu môže vykonávať aj právnická osoba, inštitúcia alebo orgán. Okrem toho by obeť v detskom veku mali byť chránené pred sankciami súvisiacimi napríklad s vnútroštátnymi právnymi predpismi v oblasti prostitúcie, ak svoj prípad

oznámia príslušným orgánom. Okrem toho účasť na trestnom konaní by obetiam v detskom veku nemala v rámci možností spôsobovať ďalšiu traumu v dôsledku vypočúvania alebo vizuálneho kontaktu s páchatel'om. Dobré porozumenie detí a ich správanie v prípade traumatických skúseností pomôže zabezpečiť vysokokvalitné dôkazy a znížiť mieru stresu, ktorému sú deti vystavené počas vykonávania nevyhnutných opatrení.

- (31) Členské štáty by mali zvážiť poskytnutie krátkodobej a dlhodobej pomoci obetiam v detskom veku. Každá ujma spôsobená sexuálnym zneužívaním a sexuálnym vykorisťovaním dieťaťa je závažná a treba sa ňou zaoberať. Vzhľadom na povahu ujmy spôsobenej sexuálnym zneužívaním a sexuálnym vykorisťovaním by sa takáto pomoc mala poskytovať dovtedy, kým je to nevyhnutné na fyzické a psychické zotavenie dieťaťa, a v prípade potreby môže trvať až do dospelosti. Malo by sa zvážiť poskytnutie pomoci a prípravy aj rodičom a poručníkom obeť v detskom veku, ak nie sú podozrivými zo spáchania príslušného trestného činu, aby mohli pomáhať obetiam v detskom veku počas konania.
- (32) V rámcovom rozhodnutí 2001/220/SVV je ustanovený súbor práv obetí v trestnom konaní vrátane práva na ochranu a odškodnenie. Okrem toho by sa detským obetiam sexuálneho zneužívania, sexuálneho vykorisťovania a detskej pornografie mal poskytnúť prístup k právnomu poradenstvu a v súlade s postavením obeť v príslušnom súdnom systéme aj k právnomu zastupovaniu, a to aj na účely uplatnenia nároku na odškodnenie. Takéto právne poradenstvo a právne zastupovanie by príslušné orgány mohli tiež poskytnúť na účely uplatnenia nároku na odškodnenie od štátu. Účelom právneho poradenstva je umožniť obetiam, aby boli informované a aby sa im poskytlo poradenstvo v súvislosti s rôznymi možnosťami, ktoré majú k dispozícii. Právne poradenstvo by mala poskytovať osoba, ktorá absolvovala príslušnú právnu odbornú prípravu, pričom nemusí byť nevyhnutne právnikom. Právne poradenstvo a v súlade s postavením obeť v príslušnom súdnom systéme aj právne zastupovanie by malo byť bezplatné minimálne v tých prípadoch, keď obeť nemá dostatočné finančné prostriedky, a to spôsobom, ktorý je v súlade s vnútroštátnymi postupmi členských štátov.
- (33) Členské štáty by mali prijať opatrenia na to, aby zabránili činnostiam súvisiacim s propagáciou sexuálneho zneužívania detí a sexuálnej turistiky zameranej na deti alebo aby tieto činnosti zakázali. Zvážiť by sa mohli rôzne preventívne opatrenia, ako napríklad príprava a posilnenie kódexu správania a samoregulačných mechanizmov v odvetví cestovného ruchu, vypracovanie etického kódexu alebo „známok kvality“ pre organizácie v oblasti cestovného ruchu, ktoré bojujú proti sexuálnej turistike zameranej na deti alebo ktoré majú výslovnú politiku boja proti tejto forme sexuálnej turistiky zameranej na deti.

- (34) Členské štáty by mali zaviesť a/alebo posilniť politiky zamerané na predchádzanie sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí vrátane opatrení odrádzajúcich a obmedzujúcich dopyt, ktorý stimuluje všetky formy sexuálneho vykorisťovania detí, a opatrení na zníženie rizika spočívajúceho v tom, že sa deti stanú obeťami, a to prostredníctvom kampaní zameraných na informovanosť a osvetu a výskumných a vzdelávacích programov. Členské štáty by v podobných iniciatívach mali zaujať prístup, ktorý posilňuje presadzovanie práv dieťaťa. Osobitná starostlivosť by sa mala venovať tomu, aby sa zabezpečilo, že osvetové kampane zamerané na deti budú vhodné a dostatočne zrozumiteľné. Malo by sa zväziť zriadenie liniek dôvery alebo horúcich liniek.
- (35) Pokiaľ ide o systém oznamovania sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania detí a pomoc deťom v núdzi, mali by sa propagovať horúce linky s číslom 116 000 pre nezvestné deti, 116 006 pre obeť trestnej činnosti a 116 111 pre deti, ktoré boli zavedené rozhodnutím Komisie 2007/116/ES z 15. februára 2007 o rezervovaní národného číselného rozsahu začínajúceho sa trojčíslím 116 pre harmonizované čísla pre harmonizované služby sociálneho významu⁽¹⁾, a malo by sa prihliadať na skúsenosti s ich fungovaním.
- (36) Odborným pracovníkom, ktorí môžu prísť do kontaktu s obeťami sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania v detskom veku, by mala byť poskytnutá príslušná odborná príprava zameraná na identifikáciu a zaobchádzanie s takýmito obeťami. Táto odborná príprava by sa mala podporiť u príslušníkov týchto kategórií, ktorí majú možnosť prísť do kontaktu s obeťami v detskom veku: príslušníci polície, prokurátori, právnici, sudcovia a súdni zamestnanci, zdravotnícky personál, personál venujúci sa starostlivosti o deti, ale mohol by sa týkať aj iných skupín ľudí, u ktorých je pravdepodobnosť, že sa v práci stretnú s obeťami sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania v detskom veku.
- (37) Aby sa zabránilo sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí, páchateľom sexuálnych trestných činov by sa mali ponúknuť adresné intervenčné programy alebo opatrenia. V týchto intervenčných programoch alebo opatreniach by sa mal dodržiavať rozsiahly a pružný prístup zameraný na lekárske a psychosociálne aspekty, pričom by mali byť nepovinné. Nemali by nimi byť dotknuté intervenčné programy ani opatrenia, ktoré uložili príslušné justičné orgány.
- (38) Intervenčné programy alebo opatrenia sa neposkytujú automaticky. Rozhodnutie, ktoré intervenčné programy alebo opatrenia sú primerané, je na príslušnom členskom štáte.
- (39) Mal by sa posudzovať stupeň nebezpečenstva, ktoré páchatelia predstavujú, a možné riziko opakovania sexuálnych trestných činov páchaných na deťoch, aby sa predišlo recidíve a minimalizoval sa jej výskyt. Aspekty takéhoto posudzovania, ako napríklad typ orgánu, ktorý je príslušný nariadiť a vykonať posudzovanie, alebo okamih v rámci trestného konania alebo po ňom, keď by sa takéto posudzovanie malo vykonať, ako aj aspekty účinných intervenčných programov alebo opatrení, ktoré sa po takomto posúdení ponúknu, by mali byť v súlade s vnútroštátnymi postupmi členských štátov. S rovnakým cieľom predchádzania recidíve a minimalizovania jej výskytu by mali byť pre páchateľov k dispozícii aj účinné intervenčné programy alebo opatrenia na dobrovoľnej báze. Uvedené intervenčné programy a opatrenia by nemali byť v rozpore s vnútroštátnymi mechanizmami na zaobchádzanie s osobami s duševnou poruchou.
- (40) Ak je to vhodné z hľadiska stupňa nebezpečenstva, ktoré páchatelia predstavujú, a rizika opakovania trestného činu, malo by sa odsúdeným páchateľom dočasne alebo trvale zabrániť vo vykonávaní prinajmenšom profesionálnych aktivít zahŕňajúcich priamy a pravidelný kontakt s deťmi. Zamestnávateľia sú oprávnení, aby im boli pri nábere na pozíciu, pri ktorej dochádza k pravidelnému kontaktu s deťmi, poskytnuté informácie o existujúcich odsúdeniach za sexuálne trestné činy spáchané na deťoch, ktoré sú zaznamenané v trestnom registri, alebo o existujúcich zákazoch činnosti. Na účely tejto smernice by sa pojem zamestnávateľa mal vzťahovať aj na osoby, ktoré prevádzkujú organizácie pôsobiace v dobrovoľníckej činnosti týkajúcej sa dohľadu a/alebo starostlivosti o deti, pri ktorej dochádza k priamemu a pravidelnému kontaktu s deťmi. Spôsob, akým sa takéto informácie poskytnú, ako napríklad prístup prostredníctvom príslušnej osoby a presný obsah informácií, význam organizovaných dobrovoľníckych činností a priamy a pravidelný kontakt s deťmi by mali byť ustanovené v súlade s vnútroštátnym právom.
- (41) Táto smernica zohľadňuje so zreteľom na rozdielne právne tradície členských štátov skutočnosť, že prístup k trestným registrom umožňujú buď iba príslušné orgány, alebo dotknuté osoby. Táto smernica neukladá povinnosť meniť vnútroštátne systémy, ktoré upravujú trestné registre, ani spôsoby prístupu k týmto registrom.
- (42) Cieľom tejto smernice nie je harmonizovať predpisy týkajúce sa súhlasu dotknutej osoby pri výmene informácií z trestných registrov, teda to, či je potrebné vyžadovať jej súhlas, alebo nie. Nezávisle od toho, či je súhlas potrebný, alebo nie, touto smernicou sa neustanovuje žiadna nová povinnosť meniť vnútroštátne predpisy a vnútroštátne postupy v tejto oblasti.

(¹) Ú. v. EÚ L 49, 17.2.2007, s. 30.

- (43) Členské štáty môžu zvážiť prijatie ďalších správnych opatrení voči páchatelom, napríklad registráciu osôb odsúdených za trestné činy uvedené v tejto smernici v registroch páchatelov sexuálnych trestných činov. Prístup do týchto registrov by mal podliehať obmedzeniu v súlade s vnútroštátnymi ústavnými zásadami a platnými normami na ochranu údajov, napríklad tým, že sa obmedzí prístup na súdy a/alebo orgány presadzovania práva.
- (44) Členské štáty sú nabádané na to, aby s cieľom sledovať a vyhodnocovať jav sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania detí vytvorili na štátnej alebo miestnej úrovni a v spolupráci s občianskou spoločnosťou mechanizmy na zber údajov alebo koordinačné strediská. Aby Únia mohla riadne vyhodnotiť výsledky opatrení na boj proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a detskej pornografii, mala by pokračovať vo svojej práci na metodikách a metódach zberu údajov slúžiacich na získanie porovnateľných štatistík.
- (45) Členské štáty by mali prijať primerané kroky na zriadenie informačných služieb s cieľom poskytovať informácie, ako možno spoznať znaky sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania.
- (46) Detská pornografia, ktorú tvoria snímky zobrazujúce sexuálne zneužívanie detí, je osobitným druhom obsahu, ktorý nemožno prezentovať ako vyjadrenie názoru. Boj proti detskej pornografii je potrebné realizovať formou obmedzenia šírenia materiálu obsahujúceho sexuálne zneužívanie detí, a to tak, že sa sťažní možnosť páchatelov umiestniť takýto obsah na verejne dostupnú internetovú sieť. Je preto potrebné prijať opatrenia na odstránenie obsahu pri zdroji a zatknúť osoby, ktoré sa previnili tým, že distribuovali alebo sťahovali z internetu snímky zobrazujúce zneužívanie detí. V záujme podpory snáh Únie v boji proti detskej pornografii by členské štáty mali vynaložiť maximálne úsilie o spoluprácu s tretími krajinami v snahe o odstránenie podobného obsahu zo serverov na ich území.
- (47) Keďže napriek tomuto úsiliu je odstránenie detského pornografického obsahu pri zdroji často nemožné, ak sa pôvodný materiál nenachádza na území Únie, či už preto, lebo štát, v ktorom sa daný server nachádza, nie je ochotný spolupracovať, alebo pretože dosiahnutie odstránenia materiálu z dotknutého štátu sa javí ako mimoriadne zdĺhavý proces. Možno zaviesť mechanizmy, ktoré by z územia Únie zablokovali prístup na internetové stránky označené za stránky obsahujúce a šíriace detskú pornografiu. Opatrenia, ktoré prijali členské štáty v súlade s touto smernicou s cieľom odstrániť alebo v rámci možnosti zablokovať webové stránky obsahujúce detskú pornografiu, by mohli vychádzať z rôznych druhov verejných aktov, či už legislatívnych, nelegislatívnych, súdnych, alebo iných. V tejto súvislosti sa táto smernica uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté dobrovoľné opatrenia, ktoré prijme internetový priemysel na prevenciu zneužívania ich služieb, alebo akákoľvek podpora členských štátov podobným opatreniam. Nezávisle od toho, čo bude vybraným základom tohto opatrenia alebo metódy, členské štáty by mali zabezpečiť, aby používateľom a poskytovateľom služieb poskytovalo primeranú mieru právnej istoty a predvídateľnosti. Aby sa v záujme odstránenia a blokovania stránok obsahujúcich detské zneužívanie zabezpečilo, že vnútroštátne zoznamy webových stránok, na ktorých sa nachádza materiál obsahujúci detskú pornografiu, budú čo najúplnejšie a aby sa zároveň predišlo duplicitne práce, verejné orgány by mali nadviazať vzájomnú spoluprácu a posilňovať ju. Všetky takéto kroky musia zohľadňovať práva konečných používateľov a musia sa pri nich dodržiavať právne a justičné postupy a musia byť v súlade s Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Chartou základných práv Európskej únie. V rámci programu Bezpečnejší Internet sa vytvorila sieť poradenských liniek, ktorých cieľom je zhromažďovať informácie a zabezpečiť pokrytie a výmenu správ o hlavných typoch nelegálneho obsahu na internete.
- (48) Cieľom tejto smernice je zmeniť, doplniť a rozšíriť ustanovenia rámcového rozhodnutia 2004/68/SVV. Keďže pozmeňujúce a doplňujúce návrhy sú početné a ich charakter je závažný, rámcové rozhodnutie by sa v záujme jasnosti malo nahradiť v celom rozsahu vo vzťahu k členským štátom, ktoré sa zúčastňujú na prijímaní tejto smernice.
- (49) Keďže cieľ tejto smernice, ktorým je boj proti sexuálnemu zneužívaniu, sexuálnemu vykorisťovaniu detí a detskej pornografii, nemožno v dostatočnej miere dosiahnuť na úrovni členských štátov a keďže ho možno vzhľadom na jeho rozsah a účinok lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia prijme opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, ako sa uvádza v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa daného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (50) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, predovšetkým ľudskú dôstojnosť, zákaz mučenia a neľudského a ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania, práva detí, právo na slobodu a bezpečnosť, slobodu prejavu a právo na informácie, ochranu osobných údajov, právo na účinný opravný prostriedok a spravodlivý proces a zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov. Cieľom smernice je najmä zabezpečiť úplné rešpektovanie uvedených práv a zásad, a teda je potrebné ju náležitým spôsobom uplatňovať.

(51) V súlade s článkom 3 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Spojené kráľovstvo a Írsko oznámili svoje želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tejto smernice.

(52) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

Táto smernica stanovuje minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblasti sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania detí, detskej pornografie a kontaktovania detí na sexuálne účely. Táto smernica zavádza ustanovenia na posilnenie prevencie tejto trestnej činnosti a ochrany jej obetí.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú nasledujúce vymedzenia pojmov:

- a) „dieťa“ je každá osoba mladšia ako 18 rokov;
- b) „vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity“ je vek, pod ktorého hranicou je podľa vnútroštátneho práva zakázané zapájať sa do sexuálnych aktivít s dieťaťom;
- c) pojmom „detská pornografia“ sa označuje:
 - i) každý materiál, ktorý vizuálne zobrazuje dieťa zapojené do skutočného alebo simulovaného jednoznačne sexuálneho konania;
 - ii) každé zobrazenie pohlavných orgánov dieťaťa primárne určené na sexuálne účely;
 - iii) každý materiál, ktorý vizuálne zobrazuje akúkoľvek osobu vyzerajúcu ako dieťa zapojenú do skutočného alebo simulovaného jednoznačne sexuálneho konania alebo každé zobrazenie pohlavných orgánov akejkoľvek osoby vyzerajúcej ako dieťa primárne určené na sexuálne účely, alebo
 - iv) realistické snímky dieťaťa zapojeného do jednoznačne sexuálneho konania alebo realistické snímky pohlavných orgánov dieťaťa primárne určené na sexuálne účely;
- d) „detská prostitúcia“ je využívanie dieťaťa na sexuálne aktivity, pri ktorých je peňažná alebo iná forma odmeny alebo protiplnenia poskytnutá alebo prisľúbená výmenou za zapojenie

dieťaťa do sexuálnych aktivít bez ohľadu na to, či táto platba, prisľub alebo protiplnenie boli poskytnuté dieťaťu, alebo tretej strane;

e) „pornografické predstavenie“ je živé predstavenie určené publiku, a to aj s využitím informačných a komunikačných technológií, v ktorom:

- i) je dieťa zapojené do reálneho alebo simulovaného jednoznačne sexuálneho konania alebo
- ii) sú pohlavné orgány dieťaťa obnažované primárne na sexuálne účely;

f) „právnická osoba“ je každý subjekt, ktorý má právnu subjektivitu podľa uplatniteľného práva, s výnimkou štátov alebo verejnoprávných orgánov, ktoré vykonávajú štátnu moc, a verejnoprávných medzinárodných organizácií.

Článok 3

Trestné činy súvisiace so sexuálnym zneužívaním

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa úmyselné konanie uvedené v odsekoch 2 až 6 považovalo za trestný čin.

2. Zapríčinenie toho, že dieťa, ktoré ešte nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, sa stane na sexuálne účely svedkom sexuálnych aktivít, hoci sa na nich toto dieťa nemusí priamo zúčastňovať, sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej jeden rok.

3. Zapríčinenie toho, že dieťa, ktoré ešte nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, sa stane na sexuálne účely svedkom sexuálneho zneužívania, hoci sa na ňom nemusí priamo zúčastňovať, sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dva roky.

4. Zapojenie sa do sexuálnych aktivít s dieťaťom, ktoré ešte nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej päť rokov.

5. Zapojenie sa do sexuálnych aktivít s dieťaťom, pri ktorom sa:

- i) zneužije uznané postavenie, ktoré vyplýva z dôvery, autority alebo vplyvu na dieťa, sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej osem rokov v prípade, že dieťa nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, a odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky v prípade, že dieťa tento vek prekročilo, alebo
- ii) zneužije zvlášť zraniteľné postavenie dieťaťa, najmä v dôsledku duševného alebo telesného postihnutia alebo závislosti dieťaťa, sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej osem rokov v prípade, že dieťa nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, a odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky v prípade, že dieťa tento vek prekročilo, alebo

iii) použije donucovanie, násilie alebo hrozby, sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov v prípade, že dieťa nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, a najmenej päť rokov v prípade, že dieťa tento vek prekročilo.

6. Donútenie dieťaťa na sexuálne aktivity s treťou stranou nátlakom, násilím alebo hrozbami sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov v prípade, že dieťa nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, a odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej päť rokov v prípade, že dieťa tento vek prekročilo.

Článok 4

Trestné činy súvisiace so sexuálnym vykorisťovaním

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa úmyselné konanie uvedené v odsekoch 2 až 7 považovalo za trestný čin.

2. Spôsobenie účasti dieťaťa na pornografických predstaveniach alebo jeho získanie na účasť na nich, alebo získanie prospechu z dieťaťa, alebo jeho iné vykorisťovanie na takéto účely sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej päť rokov v prípade, že dieťa nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, a odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dva roky v prípade, že dieťa tento vek prekročilo.

3. Donútenie dieťaťa nátlakom alebo násilím na účasť na pornografických predstaveniach alebo vyhrážanie sa dieťaťu na takéto účely sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej osem rokov v prípade, že dieťa nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, a odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej päť rokov v prípade, že dieťa tento vek prekročilo.

4. Vedomá účasť na pornografických predstaveniach zahŕňajúcich účasť detí sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dva roky v prípade, že dieťa nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, a odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej jeden rok v prípade, že dieťa tento vek prekročilo.

5. Navedenie alebo zlákanie dieťaťa na účasť na detskej prostitúcii alebo získanie prospechu z dieťaťa alebo jeho iné vykorisťovanie na takéto účely sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej osem rokov v prípade, že dieťa nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, a odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej päť rokov v prípade, že dieťa tento vek prekročilo.

6. Nútenie dieťaťa na detskú prostitúciu nátlakom alebo násilím alebo vyhrážanie sa dieťaťu na takéto účely sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov v prípade, že dieťa nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, a odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej päť rokov v prípade, že dieťa tento vek prekročilo.

7. Zapojenie sa do sexuálnych aktivít s dieťaťom spojených s detskou prostitúciou sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej päť rokov v prípade, že dieťa nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, a odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dva roky v prípade, že dieťa tento vek prekročilo.

Článok 5

Trestné činy súvisiace s detskou pornografiou

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa úmyselné, neoprávnené konanie uvedené v odsekoch 2 až 6 považovalo za trestný čin.

2. Nadobúdanie alebo držba detskej pornografie sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej jeden rok.

3. Vedomé získavanie prístupu k detskej pornografii pomocou informačných a komunikačných technológií sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej jeden rok.

4. Distribúcia, šírenie alebo ďalšie postupovanie detskej pornografie sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dva roky.

5. Ponúkanie, dodávanie alebo sprístupňovanie detskej pornografie sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dva roky.

6. Výroba detskej pornografie sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou najmenej tri roky.

7. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, či sa tento článok vzťahuje na prípady zahŕňajúce detskú pornografiu uvedenú v článku 2 písm. c) bode iii), v ktorých mala osoba vyzerajúca ako dieťa v čase zobrazenia 18 alebo viac rokov.

8. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, či sa odseky 2 a 6 tohto článku vzťahujú na prípady, keď sa zistí, že pornografický materiál uvedený v článku 2 písm. c) bode iv) výrobca vyrobil a má v držbe výlučne na svoje súkromné použitie, pokiaľ sa na účely výroby takehoto materiálu nepoužíva žiadny pornografický materiál uvedený v článku 2 písm. c) bodoch i), ii) alebo iii), a za predpokladu, že takéto konanie neobsahuje riziko šírenia materiálu.

Článok 6

Kontaktovanie detí na účely ich sexuálneho zneužitia

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa toto úmyselné konanie považovalo za trestný čin:

Návrh dospelého osoby, uskutočnený pomocou informačných a komunikačných technológií, na stretnutie s dieťaťom, ktoré nedosiahlo vek, v ktorom je spôsobilé dať súhlas na pohlavný styk, s cieľom spáchať niektorý z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 4 a článku 5 ods. 6, ak po tomto návrhu nasledovali faktické činy vedúce k takémuto stretnutiu, sa trestá odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej jeden rok.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa pokus spáchať niektorý z trestných činov uvedených v článku 5 ods. 2 a 3 dospelou osobou kontaktujúcou prostredníctvom informačných a komunikačných technológií dieťa, ktoré nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, na účely poskytovania detskej pornografie zobrazujúcej toto dieťa považoval za trestný čin.

Článok 7

Podnecovanie, napomáhanie a navádzanie a pokus o trestný čin

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa podnecovanie alebo napomáhanie a navádzanie na spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 6 považovalo za trestný čin.

2. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa pokusy o spáchanie ktoréhokoľvek z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 4, 5 a 6, článku 4 ods. 2, 3, 5, 6 a 7 a článku 5 ods. 4, 5 a 6 považovali za trestný čin.

Článok 8

Sexuálne aktivity vykonávané so súhlasom

1. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, či sa článok 3 ods. 2 a 4 vzťahuje na sexuálne aktivity vykonávané so súhlasom medzi osobami v rovnocennom postavení, ktoré sú si vekom a stupňom duševného a telesného vývoja alebo zrelosti blízke, pokiaľ pri nich nedošlo k zneužitiu.

2. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, či sa článok 4 ods. 4 vzťahuje na pornografické predstavenia, ktoré sa uskutočňujú v rámci vzťahov vykonávaných so súhlasom, pri ktorých dieťa dosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, alebo medzi osobami v rovnocennom postavení, ktoré sú si blízke vekom alebo stupňom duševného a telesného vývoja alebo zrelosti, pokiaľ pri nich nedochádza k zneužitiu alebo vykorisťovaniu a pokiaľ sa ako odplata za takéto pornografické vystúpenie neposkytne peňažná ani iná forma odmeny alebo protiplnenia.

3. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, či sa článok 5 ods. 2 a 6 vzťahuje na výrobu, nadobúdanie alebo držbu materiálu zobrazujúceho deti, ktoré dosiahli vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, v prípade, že je tento materiál vyrobený alebo v držbe s ich súhlasom a výlučne na súkromné použitie dotknutých osôb, pokiaľ pri tom nedochádza k zneužitiu.

Článok 9

Priťažujúce okolnosti

Ak nasledujúce okolnosti nie sú už súčasťou skutkovej podstaty trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7, členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa nasledujúce okolnosti mohli v súlade s príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho práva považovať za priťažujúce okolnosti v súvislosti s trestnými činmi uvedenými v článkoch 3 až 7:

a) trestný čin bol spáchaný na dieťati, ktoré sa nachádza v obzvlášť zraniteľnom postavení, akým je napríklad duševné alebo telesné postihnutie alebo závislosť, alebo stav duševnej alebo telesnej nespôsobilosti;

b) trestný čin spáchal rodinný príslušník dieťaťa, osoba žijúca v spoločnej domácnosti s dieťaťom alebo osoba, ktorá zneužila svoje uznané postavenie dôvery alebo autority;

c) trestný čin spáchalo viacero osôb spoločným konaním;

d) trestné činy boli spáchané v rámci zločineckej organizácie v zmysle rámcového rozhodnutia Rady 2008/841/SVV z 24. októbra 2008 o boji proti organizovanému zločinu⁽¹⁾;

e) páchateľ bol už v minulosti odsúdený za trestný čin tej istej povahy;

f) páchateľ zámerne alebo z nedbanlivosti ohrozil život dieťaťa alebo

g) trestný čin bol sprevádzaný hrubým násilím alebo spôsobil dieťaťu ťažkú ujmu.

Článok 10

Zákaz vykonávania určitých aktivít z dôvodu odsúdenia za trestné činy

1. S cieľom vyhnúť sa riziku možného opakovania trestných činov členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa fyzickej osobe, ktorá bola odsúdená za spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7, mohlo dočasne alebo trvale zabrániť vo vykonávaní prinajmenšom profesionálnych aktivít zahŕňajúcich priamy a pravidelný kontakt s deťmi.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby boli zamestnávateľia pri nábore osoby na profesijné alebo organizované dobrovoľnícke aktivity, pri ktorých dochádza k priamemu a pravidelnému kontaktu s deťmi, oprávnení v súlade s vnútroštátnym právom akýmkoľvek vhodným spôsobom – ako napríklad prostredníctvom dotknutej osoby – požiadať o informácie o existencii odsúdení za trestné činy uvedené v článkoch 3 až 7, ktoré sú zaznamenané v trestnom registri, alebo o existencii akýchkoľvek zákazov vykonávania aktivít, pri ktorých dochádza k priamemu a pravidelnému kontaktu s deťmi, vyplývajúcich z týchto odsúdení.

3. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa na účel uplatňovania odsekov 1 a 2 tohto článku informácie týkajúce sa akéhokoľvek trestného činu uvedeného v článkoch 3 až 7 tejto smernice alebo o akýchkoľvek zákazoch vykonávania aktivít, pri ktorých dochádza k priamemu a pravidelnému kontaktu s deťmi, vyplývajúcich z odsúdenia za tieto trestné činy, oznamovali v súlade s postupmi uvedenými v rámcovej smernici Rady 2009/315/SVV z 26. februára 2009 o organizácii a obsahu výmeny informácií z registra trestov medzi členskými štátmi⁽²⁾, keď je o ne požiadané v zmysle článku 6 uvedenej rámcovej smernice so súhlasom dotknutej osoby.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 300, 11.11.2008, s. 42.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 93, 7.4.2009, s. 23.

Článok 11

Zadržanie a konfiškácia

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby ich príslušné orgány boli oprávnené zaistiť a skonfiškovať nástroje a zisk z trestných činov uvedených v článkoch 3, 4 a 5.

Článok 12

Zodpovednosť právnických osôb

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby právnické osoby mohli byť uznané za zodpovedné za ktorýkoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7, ak ich spáchala v ich prospech akákoľvek osoba konajúca buď samostatne, alebo ako člen orgánu právnickej osoby, a ktorá má v tejto právnickej osobe vedúcu pozíciu, a to na základe:

- a) oprávnenia zastupovať právnickú osobu;
 - b) právomoci rozhodovať v mene právnickej osoby alebo
 - c) právomoci vykonávať kontrolu v rámci tejto právnickej osoby.
2. Členské štáty tiež prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby právnické osoby mohli byť uznané za zodpovedné v prípade, že nedostatočný dohľad alebo kontrola zo strany osoby uvedenej v odseku 1 umožnili spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7 osobou, ktorá je jej podriadená, a to v prospech tejto právnickej osoby.
3. Zodpovednosť právnických osôb podľa odsekov 1 a 2 nemá vplyv na trestné konanie voči fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi, podnecovateľmi alebo pomocníkmi trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7.

Článok 13

Sankcie voči právnickým osobám

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa právnickým osobám zodpovedným podľa článku 12 ods. 1 ukladali účinné, primerané a odrádzajúce sankcie, ktoré zahŕňajú pokuty trestnoprávnej povahy alebo inej povahy, ktoré môžu zahŕňať:

- a) vylúčenie z nároku na verejné dávky alebo pomoc;
 - b) dočasný alebo trvalý zákaz výkonu obchodnej činnosti;
 - c) nariadenie súdneho dohľadu;
 - d) súdne rozhodnutie o zrušení právnickej osoby alebo
 - e) dočasné alebo trvalé zatvorenie prevádzok, ktoré sa použili na spáchanie trestného činu.
2. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa právnickým osobám trestne zodpovedným podľa

článku 12 ods. 2 ukladali účinné, primerané a odrádzajúce sankcie alebo opatrenia.

Článok 14

Nestíhanie obete alebo neuplatňovanie trestov voči obeti

Členské štáty v súlade so základnými zásadami svojich právnych poriadkov prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby ich príslušné vnútroštátne orgány boli oprávnené trestne nestíhať ani neukladať obetiam sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania, ktoré sú v detskom veku, tresty za svoju účasť na trestnej činnosti, ak boli na páchanie tejto trestnej činnosti donútené v priamej súvislosti s tým, že boli vystavené akémukoľvek zo skutkov uvedených v článku 4 ods. 2, 3, 5 a 6, ako aj v článku 5 ods. 6

Článok 15

Vyšetrovanie a trestné stíhanie

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby vyšetrovanie alebo stíhanie v prípade trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7 nezáviselo od oznámenia alebo obvinenia obeťou trestného činu alebo jej zástupcom a aby v trestnom konaní bolo možné pokračovať aj vtedy, ak táto osoba svoju výpoveď odvolala.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktoré v prípade ktoréhokoľvek z trestných činov uvedených v článku 3, článku 4 ods. 2, 3, 5, 6 a 7, ako aj ktoréhokoľvek závažného trestného činu uvedeného v článku 5 ods. 6, ak sa použila detská pornografia v zmysle článku 2 písm. c) bodov i) a ii), umožňujú trestné stíhanie ešte dostatočne dlhý čas po tom, ako obeť dosiahla plnoletosť, pričom tento časový úsek je primeraný stupňu závažnosti predmetného trestného činu.

3. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktoré sú potrebné na zabezpečenie účinných nástrojov vyšetrovania, ako sú napríklad tie, ktoré sa používajú v prípadoch organizovanej trestnej činnosti alebo inej závažnej trestnej činnosti, pre osoby, jednotky alebo orgány zodpovedajúce za vyšetrovanie alebo trestné stíhanie trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7.

4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia umožňujúce vyšetrovacím jednotkám alebo orgánom pokúsiť sa o identifikáciu obetí trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7, najmä pomocou analýzy detskej pornografie, ako sú fotografie a audiovizuálne nahrávky poskytované alebo dostupné pomocou informačných a komunikačných technológií.

Článok 16

Oznámenie podozrenia zo sexuálneho zneužívania alebo sexuálneho vykorisťovania

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby pravidlá zachovávaní dôvernosti stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch v súvislosti s osobami vykonávajúcimi určité povolanie, ktorých hlavnou pracovnou náplňou je práca s deťmi, neznemožňovali osobám vykonávajúcim takéto povolanie oznámiť príslušným orgánom zodpovedným za ochranu detí každú situáciu, pri ktorej majú opodstatnené dôvody domnievať sa, že dieťa je obeťou niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7.

2. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby každá osoba, ktorá má poznatky alebo dôvodné podozrenie, že sa páchajú trestné činy uvedené v článkoch 3 až 7, tieto skutočnosti oznámila príslušným orgánom.

Článok 17

Súdna právomoc a koordinácia trestného stíhania

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na určenie svojej súdnej právomoci vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 3 až 7, ak:

- a) bol trestný čin spáchaný úplne alebo čiastočne na ich území alebo
- b) páchatel' je ich štátnym príslušníkom.

2. Každý členský štát informuje Komisiu, ak sa rozhodne rozšíriť právomoc aj na trestné činy uvedené v článkoch 3 až 7 spáchané mimo jeho územia, okrem iného ak:

- a) bol trestný čin spáchaný na jednom z jeho štátnych príslušníkov alebo osobe, ktorá má obvyklý pobyt na jeho území;
- b) sa trestný čin spáchal v prospech právnickej osoby usadenej na jeho území alebo
- c) má páchatel' obvyklý pobyt na jeho území.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa ich súdna právomoc uplatňovala aj na situácie, v ktorých je niektorý z trestných činov uvedených v článkoch 5 a 6, a ak je to relevantné, v článkoch 3 a 7, spáchaný pomocou informačných a komunikačných technológií, ku ktorým bol vykonaný prístup z ich územia, a to bez ohľadu na to, či sa tieto technológie nachádzajú, alebo nenachádzajú na ich území.

4. Pri stíhaní niektorého z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 4, 5 a 6, článku 4 ods. 2, 3, 5, 6 a 7 a článku 5 ods. 6, spáchaného mimo územia dotknutého členského štátu, prijme každý členský štát, pokiaľ ide o odsek 1 písm. b) tohto článku, opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby jeho súdna právomoc nebola podriadená podmienke, že čin predstavuje trestný čin na tom mieste, kde bol spáchaný.

5. Pri stíhaní niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7 a spáchaných mimo územia dotknutého členského štátu prijme každý členský štát v súvislosti s odsekom 1 písm. b) tohto článku opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby ich súdna právomoc nepodliehala podmienke, že trestné stíhanie sa môže začať iba na základe

oznámenia obete na mieste, kde bol trestný čin spáchaný, alebo na základe oznámenia štátu, na ktorého území bol trestný čin spáchaný.

Článok 18

Všeobecné ustanovenia o opatreniach na pomoc, podporu a ochranu detských obetí

1. Detským obetiam trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7 sa poskytuje pomoc, podpora a ochrana v súlade s článkami 19 a 20, pričom sa zohľadňuje najlepší záujem dieťaťa.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktorými sa zabezpečí, aby sa detským obetiam poskytla pomoc a podpora hneď, ako príslušné orgány získajú odôvodnenú indíciu, že dieťa mohlo byť vystavené ktorémukoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7.

3. Členské štáty zabezpečia, aby v situáciách, keď je vek osoby, voči ktorej bol spáchaný ktorýkoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7, neistý a existujú dôvody domnievať sa, že táto osoba je dieťaťom, sa takáto osoba pokladala za dieťa a aby jej bola bezodkladne poskytnutá pomoc, podpora a ochrana v súlade s článkami 19 a 20.

Článok 19

Pomoc a podpora obetiam

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa pomoc a podpora obetiam poskytovala pred trestným konaním, počas neho a primerane dlhý čas aj po jeho skončení, aby sa im umožnilo uplatniť svoje práva stanovené v rámcovom rozhodnutí 2001/220/SVV a v tejto smernici. Členské štáty predovšetkým uskutočnia potrebné kroky, ktorými sa zabezpečí ochrana detí, ktoré informujú o prípadoch zneužívania v prostredí rodiny.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktorými sa zabezpečí, aby pomoc a podpora detským obetiam nebola podmienená ich ochotou spolupracovať na vyšetrení trestného činu, trestnom stíhaní alebo súdnom konaní.

3. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa osobitné opatrenia na pomoc a podporu detským obetiam pri uplatňovaní ich práv podľa tejto smernice prijali na základe individuálneho posúdenia osobitných okolností každej jednotlivkej obete v detskom veku pri riadnom zohľadnení jej názorov, potrieb a obáv.

4. Detské obete ktoréhokoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7 sa považujú za obzvlášť zraniteľné obete podľa článku 2 ods. 2, článku 8 ods. 4 a článku 14 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2001/220/SVV.

5. Členské štáty prijímú podľa potreby a podľa možnosti opatrenia na poskytovanie pomoci a podpory rodine detskej obeť pri uplatňovaní práv vyplývajúcich z tejto smernice, ak sa táto rodina nachádza na území daného členského štátu. Ak je to potrebné a možné, členské štáty uplatňujú vo vzťahu k rodine detskej obeť najmä článok 4 rámcového rozhodnutia 2001/220/SVV.

Článok 20

Ochrana detských obetí počas vyšetrovania a trestného konania

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby príslušné orgány v súlade s postavením obetí v príslušnom súdnom systéme vymenovali na účely vyšetrovania a trestného konania osobitného zástupcu pre detskú obeť, ak podľa vnútroštátnych právnych predpisov nesmú nosiť rodičovskej zodpovednosti zastupovať dieťa z dôvodu konfliktu záujmov medzi nimi a obeťou v detskom veku alebo ak dieťa nikto nesprevádza, alebo je oddelené od rodiny.

2. Členské štáty zabezpečia, aby v súlade s postavením obetí v príslušnom súdnom systéme mali detské obeť bezodkladný prístup k právnenému poradenstvu a k právnenému zastupovaniu, a to aj na účely uplatnenia nároku na odškodnenie. Právne poradenstvo a právne zastupovanie je v prípade, že obeť nemá k dispozícii dostatočné finančné prostriedky, bezplatné.

3. Bez toho, aby boli dotknuté práva na obhajobu, členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby pri vyšetrovaní trestných činov súvisiacich s ktorýmkoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7:

- a) bola detská obeť vypočutá bez neodôvodneného odkladu hneď, ako boli predmetné skutočnosti oznámené príslušným orgánom;
- b) bola detská obeť v prípade potreby vypočutá v priestoroch určených alebo prispôbených na tento účel;
- c) bola detská obeť vypočutá odborníkmi alebo s pomocou odborníkov, ktorí sú na tento účel vyškolení;
- d) každé vypočúvanie detskej obeť viedli podľa možnosti a potreby tie isté osoby;
- e) počet vypočúvaní bol čo najmenší a vypočúvania sa vykonávali iba vtedy, ak je to vyslovene nevyhnutné na účely príslušného vyšetrovania trestných činov a trestného konania;
- f) detskú obeť mohol sprevádzať jej právny zástupca, prípadne dospelá osoba, ktorú si táto obeť sama vyberie, pokiaľ nebolo v prípade tejto osoby prijaté odôvodnené rozhodnutie v opačnom zmysle.

4. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby zo všetkých vypočúvaní detských obetí či svedka v detskom veku v rámci vyšetrovania ktoréhokoľvek trestného činu uvedeného v článkoch 3 až 7 mohla byť zhotovená

audiovizuálna nahrávka a aby sa takéto audiovizuálne nahrávky z vypočúvania mohli použiť ako dôkaz pri trestnom konaní pred súdom v súlade s pravidlami ich vnútroštátneho práva.

5. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby pri trestnom konaní pred súdom vo veci ktoréhokoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7 bolo možné nariadiť, že:

- a) súdne pojednávanie bude neverejné;
 - b) detská obeť bude vypočutá v súdnej sieni bez toho, aby bola osobne prítomná, najmä s využitím vhodných komunikačných technológií.
6. Ak je to v záujme detských obetí a ak sa pritom zohľadnia ich prvoradé záujmy, členské štáty prijímú potrebné opatrenia na ochranu súkromia, totožnosti a zobrazenia detských obetí, ako aj na zabránenie verejnému rozširovaniu akýchkoľvek informácií, ktoré by mohli viesť k ich identifikácii.

Článok 21

Opatrenia proti propagácii príležitostí na zneužívanie a sexuálnej turistiky zameranej na deti

Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na prevenciu alebo zákaz:

- a) šírenia materiálu propagujúceho príležitosť spáchať niektorý z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 6 a
- b) organizácie ciest pre iné osoby, či už na komerčné účely, alebo nie, s cieľom spáchať niektorý z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 5.

Článok 22

Preventívne intervenčné programy alebo opatrenia

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby osoby, ktoré sa obávajú, že by mohli spáchať niektorý z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7, mohli mať v prípade potreby prístup k účinným intervenčným programom alebo opatreniam, na základe ktorých možno posúdiť riziko možného spáchania takéhoto trestného činu a predísť jeho spáchaniu.

Článok 23

Prevenencia

1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia, ako je vzdelávanie a odborná príprava, odrádzajúce od dopytu a znižujúce dopyt, ktorý stimuluje všetky formy sexuálneho vykorisťovania detí.
2. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia, a to aj prostredníctvom internetu, ako sú informačné a osvetové kampane a výskumné a vzdelávacie programy, zamerané na osvetu a znižovanie rizika, že sa deti stanú obeťami sexuálneho zneužívania alebo vykorisťovania, a to podľa potreby v spolupráci s príslušnými organizáciami občianskej spoločnosti a inými zúčastnenými stranami.

3. Členské štáty podporia pravidelnú odbornú prípravu úradníkov, ktorí môžu prichádzať do styku s deťskými obetami sexuálneho zneužívania alebo vykorisťovania, vrátane príslušníkov polície prvého kontaktu, pričom cieľom tejto prípravy by malo byť naučiť ich identifikovať detské obete a potenciálne detské obete sexuálneho zneužívania alebo vykorisťovania a zaoberať sa nimi.

Článok 24

Dobrovoľné intervenčné programy alebo opatrenia počas trestného konania alebo po ňom

1. Bez toho, aby boli dotknuté intervenčné programy alebo opatrenia uložené príslušnými justičnými orgánmi podľa vnútroštátneho práva, členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na zabezpečenie dostupnosti účinných intervenčných programov alebo opatrení s cieľom predísť riziku opakovaného páchania trestných činov sexuálnej povahy namierených proti deťom a minimalizovať toto riziko. Takéto programy alebo opatrenia musia byť dostupné po celý čas trvania trestného konania, vo väzení aj mimo neho, a to v súlade s vnútroštátnym právom.

2. V prípade detí, ktoré sa dopustili trestného činu sexuálnej povahy, musia intervenčné programy alebo opatrenia uvedené v odseku 1 zodpovedať osobitným vývojovým potrebám týchto detí.

3. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby k intervenčným programom alebo opatreniam uvedeným v odseku 1 mali prístup tieto osoby:

a) osoby, proti ktorým sa vedie trestné konanie vo veci niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7, za predpokladu splnenia podmienok, ktoré neporušujú právo na obhajobu ani požiadavku na spravodlivý a nestranný súdny proces, nie sú s nimi v rozpore a pri ktorých sa predovšetkým náležite rešpektuje zásada prezumpcie nevinoty, a

b) osoby odsúdené za akýkoľvek trestný čin uvedený v článkoch 3 až 7.

4. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa pri osobách uvedených v odseku 3 posúdilo nebezpečenstvo, ktoré tieto osoby predstavujú, a riziko, že opakovane spáchajú niektorý z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 7, a to s cieľom určiť vhodné intervenčné programy alebo opatrenia.

5. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby osoby uvedené v odseku 3, ktorým sa navrhli intervenčné programy alebo opatrenia v súlade s odsekom 4:

a) boli úplne oboznámené s dôvodmi tohto návrhu;

b) súhlasili s ich účasťou na týchto programoch alebo opatreniach a boli v plnej miere oboznámené so situáciou;

c) mohli účasť odmietnuť, a ak ide o odsúdené osoby, boli informované o možných následkoch tohto odmietnutia.

Článok 25

Opatrenia proti webovým stránkam obsahujúcim alebo šíriacim detskú pornografiu

1. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na dosiahnutie toho, aby sa zabezpečilo odstránenie webových lokalít obsahujúcich alebo šíriacich detskú pornografiu, ktoré sa nachádzajú na ich území, a budú sa snažiť o zabezpečenie odstránenia takýchto stránok, ktoré sa nachádzajú mimo ich územia.

2. Členské štáty môžu prijať opatrenia na dosiahnutie zablokovania prístupu na webové lokality obsahujúce alebo šíriace detskú pornografiu používateľom internetu na ich území. Tieto opatrenia sa musia ustanoviť transparentnými postupmi a musia poskytovať primerané záruky, ktorými sa zabezpečí predovšetkým to, aby obmedzenie malo len nevyhnutný a primeraný rozsah a aby boli používatelia oboznámení s dôvodom tohto obmedzenia. Medzi tieto záruky patrí aj možnosť súdnej nápravy.

Článok 26

Nahradenie rámcového rozhodnutia 2004/68/SVV

Týmto sa vo vzťahu k členským štátom, ktoré sa zúčastňujú na prijatí tejto smernice, nahrádza rámcové rozhodnutie 2004/68/SVV bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu rámcového rozhodnutia do vnútroštátneho práva.

Vo vzťahu k členským štátom, ktoré sa zúčastňujú na prijatí tejto smernice, sa odkazy na rámcové rozhodnutie 2004/68/SVV považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 27

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 18. decembra 2013.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie ustanovení, ktorými sa do ich vnútroštátnych právnych predpisov transponujú povinnosti, ktoré im ukladá táto smernica.

3. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Spôsob uvedenia odkazu stanovia členské štáty.

Článok 28

Podávanie správ

1. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade do 18. decembra 2015 správu, v ktorej posúdi rozsah, v akom členské štáty prijali opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou, a podľa potreby k nej pripojí legislatívny návrh.

2. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade do 18. decembra 2015 správu, v ktorej zhodnotí vykonávanie opatrení uvedených v článku 25.

Článok 29

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 30

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 13. decembra 2011

Za Európsky parlament
predseda
J. BUZEK

Za Radu
predseda
M. SZPUNAR
